

दानिएलको पुस्तक - एक सय बाइसौँ

सत्यको अनावरण: दानियेल ११ हुँदै परमेश्वरका जनहरूको हल्लाइमा एक यात्रा

Jeff Pippenger

2024-03-07

जब सन् १९८९ मा अन्त्यको समयमा दानिएल अध्याय ११ का पद ४० देखि ४५ सम्मको ज्योति उधारियो, तब सत्यका शत्रुहरूले यस्तो प्रतिरोध प्रस्तुत गरे, जसले परमेश्वरलाई दानिएलको पुस्तकको उक्त अंशका आधारभूत प्रतिपादनहरूको प्रतिरक्षा गर्न आवश्यक सत्यहरू प्रकट गर्ने अवसर दियो; र त्यसपछि यही अंश शैतानका आक्रमणहरूको विषय र केन्द्रबिन्दु बन्यो। त्यस इतिहासमा सत्य र त्रुटिबीचको त्यो विवादलाई पवित्र आत्माले केही भविष्यवाणीसम्बन्धी नियमहरू पहिचान गर्न प्रयोग गर्नुभयो, जसले उधारिएको ज्ञानलाई अझ बढाउने थियो र त्यसपछि पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम पुस्तालाई जाँच्ने थियो। हामी “भविष्यवाणीका त्रिविध अनुप्रयोगहरू” माथि विचार गरिरहेका छौँ, र ती अनुप्रयोगहरूलाई एउटा मुख्य नियमको रूपमा पहिचान गर्दै आएका छौँ, जुन विगतका ती दिनहरूमा शैतानद्वारा प्रस्तुत प्रतिरोधको प्रक्रियाबाट प्रकट गरिएको थियो। त्यस विवादास्पद प्रक्रियालाई Sister White ले “shaking” भनेर पहिचान गर्नुभएको छ।

“मलाई उहाँका प्रजामाझ परमेश्वरको व्यवस्थापनतर्फ ध्यानाकर्षित गराइयो, र मलाई देखाइयो कि शुद्ध पार्ने, पवित्र तुल्याउने प्रक्रियाद्वारा नामधारी मसीहीहरूमाथि आउने प्रत्येक परीक्षाले केहीलाई मैल ठहराउँछ। खरो सुन सधैं प्रकट हुँदैन। प्रत्येक धार्मिक सङ्कटमा कोही-कोही परीक्षा-अन्तर्गत परेर पतित हुन्छन्। परमेश्वरको चलायमान पार्ने कार्यले सुक्खा पातझैं भीडहरूलाई उडाइदिन्छ। समृद्धिले नामधारीहरूको ठूलो भीड बढाउँछ। विपत्तिले तिनीहरूलाई मण्डलीबाट शुद्ध पारेर निकाल्छ। एक वर्गको रूपमा, तिनीहरूको आत्मा परमेश्वरप्रति स्थिर रहँदैन। तिनीहरू हामीबाट निस्केर जान्छन्, किनकि तिनीहरू हाम्रा थिएनन्; किनकि जब वचनको कारण सङ्कष्ट वा सतावट उठ्छ, धेरै जना ठेस खान्छन्।” Testimonies, volume 4, 89.

“हल्लाइ” तब उत्पन्न हुन्छ जब यहूदाको कुलका सिंहद्वारा सत्यको मोहर खोलिन्छ र त्यसपछि प्रस्तुत गरिन्छ।

“मैले देखेको हल्लाइको अर्थ के हो भनी सोधें, र मलाई देखाइयो कि यो लाओडिकियावासीहरूलाई साँचो साक्षीद्वारा दिइएको परामर्शले आह्वान गरेको सोझो साक्षीद्वारा उत्पन्न हुनेछ। यसले ग्रहण गर्ने व्यक्तिको हृदयमा प्रभाव पार्नेछ, र उसलाई मापदण्ड उच्च उठाउन तथा सोझो सत्य उद्घोष गर्न अगुवाइ गर्नेछ। कतिपयले यस सोझो साक्षीलाई सहन गर्नेछैनन्। तिनीहरू यसको विरुद्धमा उठ्नेछन्, र यही नै परमेश्वरका जनहरूका बीचमा हल्लाइ उत्पन्न गराउने कुरा हुनेछ।” Early Writings, 271.

“सत्य” को परिचय गराउँदा सधैं हल्लाइदिने अवस्था उत्पन्न हुन्छ, र १९८९ मा खोलिएको सत्यले ठीक त्यही कार्य गऱ्यो। सत्यको विरुद्धमा ल्याइएको प्रतिरोधका लाभहरूमध्ये एक लाभ, १९८९ पछि आएका वर्षहरूमा ज्ञानवृद्धि स्थापना गर्न नियमहरूको एक समूहको विकास हुनु थियो। ती नियमहरूको विकास, मिलेराइटहरूको अवधिमा नियमहरूको एक समूहको विकाससँग समानान्तर छ। बाइबलको भविष्यवाणीका सबै त्रिविध प्रयोगहरूले अन्तिम दिनका घटनाहरूको स्पष्टतामा योगदान पुऱ्याउँछन्।

रोम र बाबेलका त्रिगुण प्रयोगहरूले स्त्री र उसले चढ्ने तथा शासन गर्ने जनावरबीचको सम्बन्धलाई स्थापना गर्छन्, जुन आइतबारको व्यवस्थाको संकटको इतिहासभरि प्रकट हुन्छ; यही इतिहास बाबेलकी वेश्यामाथि परमेश्वरको कार्यकारी न्यायको इतिहास पनि हो।

“करारका सन्देशवाहकका लागि बाटो तयार पार्ने सन्देशवाहक” र “एलियाह” का त्रिविध अनुप्रयोगहरूले अन्तिम दिनहरूमा कृपाको अवसरको समाप्तिलाई चित्रण गर्ने दुई अवधिहरूमा भएको कार्य र सन्देशलाई पहिचान गराउँछन्। पहिलो अवधि प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको पहिलो स्वरबाट आरम्भ हुन्छ, जसले

लाओडिकीया-सम्बन्धी एडभेन्टवादका लागि जीवितहरूका अनुसन्धानात्मक न्यायको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्छ; र अन्तिम अवधि प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको दोस्रो स्वरबाट आरम्भ हुन्छ, जसले बाबेलकी वेश्यामाथि कार्यान्वयनात्मक न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

रोम र बेबिलोनका त्रिगुण अनुप्रयोगहरूले परमेश्वरका अन्त्य-दिनका जनहरूको बाह्य इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जबकि एलियाह र मार्ग तयार पार्ने सन्देशवाहकका त्रिगुण अनुप्रयोगहरूले परमेश्वरका अन्त्य-दिनका जनहरूको आन्तरिक इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। तीनवटा धिक्कारका त्रिगुण अनुप्रयोगले त्यो सन्देशलाई पहिचान गराउँछन्, जुन दुवै अवधिभरि प्रवाहित हुन्छ र जसले मिलेर न्यायको समापन-अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ; यो परमेश्वरको घरानाबाट आरम्भ हुन्छ, र त्यसपछि परमेश्वरको घरानाबाहिरकाहरूमा आइपर्छ। तीनवटा धिक्कारहरूले यो पहिचान गराउँछन् कि इस्लाम उत्तरवर्षाको सन्देश हो, र साथै समस्त मानवजातिमाथि सूर्यको उपासना लागू गराउनेहरूका विरुद्ध परमेश्वरले प्रयोग गर्नुहुने न्यायको साधन पनि हो। न्यायको समापनले “परमेश्वरको प्रतिशोधका दिनहरू” लाई प्रतिनिधित्व गर्छ, उहाँको धर्मत्यागी मण्डलीमाथि पनि र उहाँको मण्डलीबाहिरका दुष्टहरूमाथि पनि।

जब येशूले नासरतको सभाघरमा पहिलो पटक आफ्नो सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँले आफ्नो सेवकाइ, सन्देश र कार्यलाई परिभाषित गर्न यशैया अध्याय एकसट्टीको प्रयोग गर्नुभयो, जसमा परमेश्वरको प्रतिशोधको समयको पहिचान पनि समावेश थियो। उहाँको सेवकाइ, सन्देश र कार्यले एक लाख चवालीस हजारको सेवकाइ, सन्देश र कार्यको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो, किनकि भविष्यवाणीअनुसार तिनीहरू थुमालाई जहाँसुकै उहाँ जानुहुन्छ त्यहीँ पछ्याउँछन्।

परमप्रभु यहोवाको आत्मा ममाथि छ; किनकि नम्रहरूलाई सुसमाचार सुनाउन यहोवाले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ; उहाँले मलाई टुटेका हृदय भएकाहरूलाई बाँधिदिन, बन्दीहरूलाई स्वतन्त्रताको घोषणा गर्न, र बाँधिएकाहरूलाई कारागार खोलिएको घोषणा गर्न पठाउनुभएको छ; यहोवाको अनुग्रहको वर्ष, र हाम्रा परमेश्वरको प्रतिशोधको दिन घोषणा गर्न; शोक गर्ने सबैलाई सान्त्वना दिन; सियोनमा शोक गर्नेहरूका निम्ति ठहराउन, खरानीको सट्टा तिनीहरूलाई शोभा, शोकको सट्टा आनन्दको तेल, र निराश आत्माको सट्टा प्रशंसाको वस्त्र दिन; ताकि तिनीहरू धार्मिकताका वृक्ष, यहोवाको रोपाइँ, उहाँ महिमित हुनुहोस् भनेर कहलाइरह्नु। अनि तिनीहरूले प्राचीन भग्नावशेषहरू निर्माण गर्नेछन्, अघिल्ला उजाड स्थानहरू फेरि उठाउनेछन्, र धेरै पुस्तादेखि उजाड भएका सहरहरू, ती उजाड स्थानहरू, तिनीहरूले मर्मत गर्नेछन्। अनि परदेशीहरू उभिएर तिमीहरूका बगाल चराउनेछन्, र विदेशीका सन्तानहरू तिमीहरूका हलो चलाउनेछन् र दाखबारीका गोठालाहरू हुनेछन्। तर तिमीहरू यहोवाका पूजाहारी कहलाइनेछौ; मानिसहरूले तिमीहरूलाई हाम्रा परमेश्वरका सेवकहरू भन्नेछन्; तिमीहरूले जातिहरूको धनसम्पत्ति खानेछौ, र तिनीहरूको महिमामा तिमीहरूले आफैँलाई गौरव गर्नेछौ। यशैया 61:1-6।

येशू आफ्नो बप्तिस्माको समयमा अभिषिक्त हुनुभयो, र त्यो मार्गचिह्नले ११ सेप्टेम्बर, २००१ लाई प्रतिरूपित गर्दछ, जब पवित्र आत्माको अभिषेक तिनीहरूमाथि अवतरण हुन थाल्यो जसले अन्तिम दिनहरूमा पछिल्लो वर्षाको उण्डेलाइ मिलेराइटहरूको इतिहासद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो भनी चिनेका थिए; ती नै प्राचीन भग्नस्थलहरू थिए, जसलाई एक लाख चौवालीस हजारले, यर्मियाका प्राचीन मार्गहरूमा फर्केपछि, फेरि निर्माण गर्ने थिए।

१८८८ को विद्रोहबाट आएको ख्रीष्टको धार्मिकताको सन्देश फेरि वर्तमान सत्य भयो, र १८८८ को विद्रोहबाट आएको सन्देश त्यही सुसमाचार थियो जसमा भङ्गिएका हृदयहरूलाई बाँध्ने शक्ति छ, तर ती मानिसहरूका कठोर हृदयहरू खोल्न भने असमर्थ छ, जससँग देख्ने आँखाहरू छन्, तर देख्दैनन्, र जससँग सुन्ने कानहरू छन्, तर बुझ्दैनन्। १८८८ को विद्रोहबाट आएको ख्रीष्टको धार्मिकताको सन्देश लाओदिकीयाको निम्ति दिएको त्यही सन्देश पनि थियो, जुन त्यस बेला फेरि आइपुग्यो, ताकि पापका बन्धक भएका मानिसहरूका निम्ति कारागारको ढोका त्यसले खोली—उहाँद्वारा, जससँग त्यस्ता ढोकाहरू खोल्ने शक्ति छ जुन कुनै मानिसले खोल्न सक्दैन, र त्यस्ता ढोकाहरू बन्द गर्ने शक्ति छ जुन कुनै मानिसले बन्द गर्न सक्दैन।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, ती शुभ समाचार प्रस्तुत गर्नेहरू प्रभुको ग्रहणयोग्य वर्ष र परमेश्वरको प्रतिशोधको दिन पनि घोषणा गर्नुपर्ने थियो। प्रभुको ग्रहणयोग्य वर्ष पनि त्यही समयमा आरम्भ भयो, र संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थसँगै परमेश्वरको प्रतिशोधको दिन आइपुग्दासम्म उहाँ एक लाओडिसियाको पश्चात्ताप स्वीकार गर्न पूर्णतया इच्छुक हुनुहुन्छ। त्यसपछि, उहाँको आगमनको समय चित्र अस्वीकार गर्ने मण्डलीमाथि उहाँको प्रतिशोध प्रकट हुनेछ, र एकैसाथ बाबेलकी वेश्यामाथिको क्रमशः अधि बढ्ने न्याय आरम्भ हुनेछ।

उहाँको स्वीकारको दिनमा, उहाँले शोक गर्ने सबैलाई सान्त्वना दिने प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ, र यरूशलेममा शोक गर्नेहरू इजकिएल अध्याय ९ मा चित्रित गरिएका छन्। तिनीहरूको सान्त्वना सान्त्वनादाताद्वारा, पछिल्लो वर्षाको सन्देशको ग्रहणद्वारा, जो त्यसबेला तिनीहरूमाथि खन्याउँदै हुन्छ, सम्पन्न हुन्छ। तर तिनीहरूले त्यो वर्षालाई चिनेका खण्डमा मात्र। एकपटक तिनीहरूले सान्त्वनादातालाई प्राप्त गरिसकेपछि, र “लाइनमाथि लाइन” को पद्धतिद्वारा पुराना उजाड स्थानहरू पुनर्निर्माण गर्ने कार्य पूरा गरेपछि, जुन यशैयाको खण्डमा पवित्र इतिहासको उजाडपनलाई प्रतिनिधित्व गर्ने भविष्यवाणीको रेखालाई, उजाडपनलाई चित्रण गर्ने अर्को भविष्यवाणीको रेखामाथि राख्ने कार्यका रूपमा चित्रित गरिएको छ। त्यस कार्यमा तिनीहरूले धेरै पुस्ताहरूका उजाडपनहरू उठाउँछन्। तब “परदेशीहरू” ले शोक गर्नेहरूलाई, जो परदेशीहरूले देखून् भनेर एउटा झण्डाका रूपमा उठाइएका हुन्छन्, प्रतिक्रिया दिनेछन्।

यशैयाह अध्याय एकसट्टीमा प्रस्तुत गरिएको ख्रीष्टको आफ्ना कार्य र सेवकाइसम्बन्धी घोषणा नै एक लाख चवालीस हजारको कार्य र सेवकाइ हो। त्यो कार्य पवित्र सुधार आन्दोलनहरूमा दृष्टान्तस्वरूप देखाइएको थियो, र १९८९ मा अन्तको समय आइपुग्यो, जसको पूर्वछायो अघिल्ला सबै “अन्तका समय” हरूले दिएका थिए। जसरी एउटा पद, दानियेल अध्याय आठ, पद चौध, मिलेराइट आन्दोलनको आधारशिला र केन्द्रीय स्तम्भका रूपमा चिनाइएको थियो, त्यसरी नै Future for America आन्दोलनको आधारशिला र केन्द्रीय स्तम्भ भएको पद दानियेल अध्याय एघार, पद चालीस हो। मिलेराइटहरूका लागि केन्द्रीय स्तम्भको ज्योति उलाइ नदीको दर्शनको ज्योतिका रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो, र Future for America आन्दोलनका लागि केन्द्रीय स्तम्भको ज्योति हिदेकेल नदीको दर्शनको ज्योतिका रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो।

“दानिएलले परमेश्वरबाट प्राप्त गरेको ज्योति विशेषतः यी अन्तिम दिनहरूका निम्ति दिइएको थियो। शिनारका महान् नदीहरू, उलाइ र हिदेकेलका किनारमा उनले देखेका दर्शनहरू अहिले पूरा हुने प्रक्रियामा छन्, र भविष्यवाणी गरिएका सबै घटनाहरू चाँडै नै पूरा हुनेछन्।” Testimonies to Ministers, 112.

दुई नदीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका दुवै दर्शनहरूको ज्योति आपसमा जोडिएको छ, र अन्तिम दिनहरूमा पूरा हुन्छ। तिनीहरूको पारस्परिक “जोड” ले मानव र दैवीको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन सन्देशलाई सिस्टर ह्याडले बारम्बार ख्रीष्टको सन्देशको रूपमा यस सन्दर्भमा पहिचान गर्नुहुन्छ कि दैवीसँग संयुक्त मानवता पाप गर्दैन। ती दुई नदीहरूले त्यही जोडलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“परमेश्वरको मागको मापदण्डलाई पूर्ण गर्न सिद्ध आज्ञाकारिताभन्दा कम कुनै कुरा पर्याप्त हुन सक्दैन। उहाँले आफ्ना मागहरू अनिश्चित छोड्नुभएको छैन। मानिसलाई उहाँसँग सामञ्जस्यमा ल्याउन आवश्यक नभएको कुनै पनि कुरा उहाँले आज्ञा गर्नुभएको छैन। हामीले पापीहरूलाई उहाँको चरित्रको आदर्शतर्फ ओर्ल्याउनुपर्छ र तिनीहरूलाई ख्रीष्टकहाँ डोर्याउनुपर्छ, जसको अनुग्रहद्वारा मात्र यो आदर्श प्राप्त गर्न सकिन्छ।”

“मानव-स्वभावको दुर्बलताका कारण तिनीहरूले विजयी हुन सक्दैनन् भन्ने कुनै भय मानिसहरूमा नहोस् भनेर मुक्तिदाताले मानवताका दुर्बलताहरू आफ्नैमाथि लिनुभयो र निष्पाप जीवन जिउनुभयो। ख्रीष्ट हामीलाई ‘ईश्वरीय स्वभावका सहभागीहरू’ बनाउन आउनुभयो, र उहाँको जीवनले घोषणा गर्दछ कि दिव्यतासँग संयुक्त मानवता पाप गर्दैन।”

“उद्धारकर्ताले मानिसले कसरी विजय प्राप्त गर्न सक्छ भन्ने देखाउन विजय प्राप्त गर्नुभयो। शैतानका सबै प्रलोभनहरूको सामना ख्रीष्टले परमेश्वरको वचनद्वारा गर्नुभयो। परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूमा भरोसा गरेर उहाँले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने शक्ति प्राप्त गर्नुभयो, र प्रलोभकले उहाँमाथि कुनै लाभ उठाउन सकेन। प्रत्येक

प्रलोभनको उत्तरमा उहाँको भनाइ थियो, 'लेखिएको छ।' यसरी परमेश्वरले पनि हामीलाई आफ्नो वचन दिनुभएको छ, जसद्वारा हामी दुष्टताको प्रतिरोध गर्न सकौं। अत्यन्त महान् र बहुमूल्य प्रतिज्ञाहरू हाम्रा हुन्, ताकि यीमार्फत हामी 'दैवी स्वभावका सहभागी हुन सकौं, कामनाद्वारा संसारमा रहेको भ्रष्टताबाट उम्केर।' 2 Peter 1:4."

"परिक्षामा परेको जनले परिस्थितिहरूतर्फ, आफ्नो दुर्बलतातर्फ, वा प्रलोभनको शक्तितर्फ नहेरोस्, तर परमेश्वरको वचनको शक्तितर्फ हेरोस्। यसको सम्पूर्ण शक्ति हाम्रो हो। भजनकार भन्छन्, 'मैले तपाईंको विरुद्धमा पाप नगर्नु भनेर तपाईंको वचन मेरो हृदयमा लुकाएर राखेको छु।' 'तपाईंका ओठका वचनद्वारा मैले विनाशकर्ताको बाटोबाट आफूलाई जोगाएको छु।' भजनसंग्रह 119:11; 17:4।" The Ministry of Healing, 181.

१७९८ र १९८९ मा ज्ञानको वृद्धि, परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनको मोहोर खोलिनु थियो। उहाँको वचनले उहाँले जसरी विजय गर्नुभयो त्यसरी नै विजय प्राप्त गर्ने शक्ति प्रदान गर्दछ, र "उहाँको जीवनले यो घोषणा गर्दछ कि दिव्यत्वसँग संयुक्त मानवताले पाप गर्दैन।" उलै नदीको दर्शन उहाँको प्रकट हुने मराह-दर्शन हो, जुन दुई हजार तीन सय दिनको भविष्यवाणीले प्रतिनिधित्व गरेको छ। हिदेकेल नदीको दर्शन भविष्यसूचक इतिहासको चाजोन-दर्शन हो, जुन दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको भविष्यवाणीले प्रतिनिधित्व गरेको छ। मराह-दर्शनले दिव्यत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ र चाजोन-दर्शनले मानवतालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

प्राचीन शिनारका दुवै नदीहरू, अर्थात् उलै र हिदेकेल, वा आजको भाषामा टिग्रिस र युफ्रेटीस, अन्ततः दक्षिणी इराकस्थित शत अल-अरब जलमार्गमा आएर एकीकृत हुन्छन्, र त्यसपछि शत अल-अरब फारसी खाडीमा मिसिन पुग्छ। येशूले आत्मिक कुरालाई प्रकट गर्न भौतिक र प्राकृतिक कुराको प्रयोग गर्नुहुन्छ, र अहिले पूर्तिको प्रक्रियामा रहेका ती दुई नदीसँग सम्बन्धित दर्शनहरूले, समुद्रतर्फको आफ्नो यात्राको अन्त्यतिर पुग्दै गर्दा घट्ने मानवीय र दैवीको एक सम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यो सत्य दानियल अध्याय आठका पद तेह्र र चौधमा रहेका, दुई दर्शनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका दुई भविष्यवाणीहरूको प्रारम्भमै स्थापित गरिएको छ। एउटा दर्शन प्रश्न हो, अर्को उत्तर हो, र तर्कसंगत रूपमा तिनीहरूलाई अलग गर्न सकिँदैन।

मानवतासम्बन्धी दर्शन, जसले पवित्रस्थान र सेनाको कुल्चाइने कार्यलाई पहिचान गर्दछ, ईसा पूर्व ६७७ वर्षमा आरम्भ भयो; र दैवीत्वसम्बन्धी दर्शन, जसले ख्रीष्टको प्रकट हुनुलाई पहिचान गर्दछ, ईसा पूर्व ४५७ वर्षमा आरम्भ भयो। दैवीत्व र मानवताको सम्बन्ध दुई सय बीस वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले ती दुई दर्शनका दुई आरम्भबिन्दुहरूलाई जोड्दछ। दुई सय बीस "मानवताको दैवीत्वसँगको सम्बन्ध" को प्रतीक हो, र यो अन्त्यको समयमा सन् १७९८ मा भएको ज्ञानको वृद्धिसँग, अन्त्यको समयमा सन् १९८९ मा भएको ज्ञानको वृद्धिको सम्बन्धद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

१७९८ मा ज्ञानवृद्धिबाट प्राप्त औपचारिक सन्देश पहिलोपटक मिलरद्वारा १८३१ मा प्रस्तुत गरियो (र त्यसपछि १८३३ मा Vermont Telegraph समाचारपत्रमा)। १८३१, १६११ मा King James Bible प्रकाशित भएको वर्षदेखि दुई सय बीस वर्षपछि पर्छ। King James Bible ले पुरानो र नयाँ करारका द्विगुण दस्तावेजलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। यी दुई सय बीस वर्षको आरम्भ र अन्त्यले एउटा दैवीय प्रकाशनलाई एउटा मानवीय प्रकाशनसँग "जोड्यो"। मानवीय प्रकाशनको जानकारी १७९८ मा अन्तको समयमा खोलेर प्रकट गरिएको दैवीय ज्योतिबाट प्राप्त भएको थियो, र त्यसपछि १८३१ मा यसलाई प्रकाशित गर्न आरम्भ गरेका एक मानवीय साधनको कार्यद्वारा यसलाई औपचारिक रूप दिइयो। त्यो एक दैवीय प्रकाशन थियो, दैवीय रूपमा मोहरबन्द गरिएको सन्देशसहित, जसलाई पछि मानवताद्वारा अमोहरबन्द गरियो, र त्यसपछि एक मानवीय साधनद्वारा प्रस्तुत गरियो। परमेश्वरको वचनमा "publish" भनी अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको अर्थ पुकार्नु, कराउनु (तर्फ), प्रसिद्ध हुनु, अतिथि, निमन्त्रणा गर्नु, उल्लेख गर्नु, नाउँ दिनु, प्रचार गर्नु, घोषणा गर्नु, उच्चारण गर्नु, प्रकाशित गर्नु हो। मिलरले १८३१ मा आफ्नो सन्देश प्रकाशित गर्न आरम्भ गरे, अनि १८३३ मा त्यो शाब्दिक रूपमै Vermont Telegraph मा प्रकाशित भयो।

१९८९ मा ज्ञानको वृद्धिबाट व्युत्पन्न गरिएको औपचारिकीकृत सन्देश पहिलो पटक १९९६ मा (The Time of the End पत्रिकामा) प्रकाशित भयो, १७७६ मा Declaration of Independence भनेर चिनिने र त्यसपछिका १७८९ मा United States को Constitution भनिने दुई पवित्र दस्तावेजहरूको प्रकाशन भएको ठीक दुई सय बीस वर्षपछि। यी दुई सय बीस वर्षको आरम्भ र अन्त्यले दिव्यतालाई मानवतासँग जोड्दछ, र यसले १७७६ देखि आरम्भ हुने ती दुई दिव्य दस्तावेजहरूको प्रकाशनद्वारा त्यसो गर्दछ। जब अन्तको समयमा १९८९ मा दानिएलको पुस्तकको मोहर खोलियो, तब एउटा मानवीय साधनको कार्यद्वारा अस्तित्वमा ल्याइएको औपचारिकीकृत सन्देश १९९६ मा प्रकाशित भयो। क्रम यस्तो थियो—पहिले दिव्य प्रकाशन, त्यसपछि मोहर-खोलाइ, र त्यसपछि मानवीय प्रकाशन।

अन्तका दुवै कालहरूमा सत्यका तीन चरणहरू पहिचान गरिन्छन्। ती दुवैको प्रारम्भ पहिलो चरणको रूपमा एक ईश्वरीय प्रकाशनबाट हुन्छ, र ईश्वरीय सन्देशको व्याख्या गर्ने एक मानवीय प्रकाशन अन्तिम चरण हो। मध्य चरण त्यो हो जब यहूदाको कुलका सिंहले त्यस विशेष इतिहासका लागि ईश्वरीय सन्देशको मोहोर खोल्नुहुन्छ, र त्यसपछि ईश्वरीय दस्तावेजबाट मोहोर खोलीं प्रकट भएको ज्योतिलाई सङ्कलन गर्न एक मानवीय साधन चयन गर्नुहुन्छ। जब मोहोर खोल्छ, तब ज्ञानको वृद्धिलाई नबुझ्ने दुष्टहरूद्वारा विद्रोह प्रकट हुन्छ। यसरी, एक ईश्वरीय प्रकाशन हिब्रू वर्णमालाको पहिलो अक्षरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ, ज्ञानको वृद्धि तेह्रौँ अक्षरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ जहाँ विद्रोह प्रकट हुन्छ, र त्यस इतिहासका लागि विशेष ईश्वरीय सन्देशको मानवीय प्रकाशन हिब्रू वर्णमालाको अन्तिम अक्षर हो, र यी तीन अक्षरहरूलाई एकसाथ लिँदा तिनको अर्थ “सत्य” हुन्छ।

उलाइ र हिदेकेल नदीहरूको दर्शन, जुन अहिले पूरा हुने प्रक्रियामा छन्, यस तथ्यलाई पहिचान गराउँछन् कि अन्तिम दिनहरूमा दुवै नदीहरूबाट ज्ञानको वृद्धि एकसाथ मिलेर यो प्रमाणित गर्दछ कि मानवतासँग संयुक्त दैवत्वले पाप गर्दैन। दानिएलले उलाइ नदीको किनारमा रहँदा सन् १८४४ मा तेईस सय वर्षको भविष्यवाणीको समापनमा ख्रीष्टको प्रकट हुने रूपलाई प्रतिनिधित्व गर्ने दर्शन प्राप्त गरे।

अनि मैले एउटा दर्शनमा देखें; र यस्तो भयो कि जब मैले देखें, म शूशनको दरबारमा थिएँ, जो एलाम प्रान्तमा छ; अनि मैले दर्शनमा देखें, र म उलै नदीको किनारमा थिएँ। दानियल ८:२.

दानिएलले हिदेकेल नदीको किनारमा रहँदा भविष्यवाणीपूर्ण इतिहासका दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको दर्शनलाई प्रतिनिधित्व गर्ने दर्शन प्राप्त गरे।

पहिलो महिनाको चौबीसौँ दिनमा, जब म हिदेकेल भनिने महान् नदीको किनारमा थिएँ। दानियल १०:४।

त्यसपछि गब्रिएलले चौधौँ पदमा हिदेकेल नदीको चाजोन दर्शनको उद्देश्य पहिचान गरे।

अब म तिमीलाई अन्तिम दिनहरूमा तिम्रा मानिसहरूमाथि के आइपर्नेछ भनी बुझाउन आएको छु; किनकि यो दर्शन अझ धेरै दिनहरूका लागि हो। दानिएल १०:१४.

उलाइ नदीद्वारा दिइएको दर्शनले ख्रीष्टको “appearance” (दैवीत्व) लाई चिन्हित गर्दछ, जब उहाँ २२ अक्टोबर, १८४४ मा अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो। यसले त्यस मितिमा प्रायश्चित्तको दिनको निम्ति मिलेराइटहरूको मन्दिर (मानवता) भित्र “दैवीत्व” प्रवेश गरेको कुरालाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, किनकि प्रायश्चित्तको दिन, अर्थात् “at one-ment” को दिनले, दैवीत्व र मानवताको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। हिदेकेल नदीद्वारा दिइएको दर्शनले पछिल्ला दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरू (मानवता) माथि के आइपर्नेछ भन्ने कुरालाई चिन्हित गर्दछ।

“दृश्य” को “प्रकट रूप” को दर्शनको आरम्भ ई.पू. ४५७ वर्ष थियो। यो ई.पू. ६७७ मा आरम्भ भएको पवित्रस्थान र सैन्यदलको कुल्चाइने कार्यलाई चिन्हित गर्ने भविष्यसूचक अवधिभन्दा दुई सय बीस वर्षपछि थियो। दुई दर्शनहरूको आरम्भिक बिन्दुमा एकसाथ जोडिएका ती दुई सय बीस वर्षको समाप्ति, अद्भुत सङ्ख्याकर्ताद्वारा चिन्हित गरिएको थियो, जो हबकूक २:२० मा अद्भुत भाषाविद् पनि हुनुहुन्छ।

तर परमप्रभु आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ; उहाँको सामु सारा पृथ्वी मौन रहोस्। हबक्कूक २:२०।

दुई भविष्यवाणीका आरम्भ-बिन्दुहरूद्वारा सुरुमा प्रतिनिधित्व गरिएको मानवता र दिव्यताको सम्बन्ध तिनीहरूका पारस्परिक समाप्तिबिन्दुहरूमा त्यस अध्याय र पदद्वारा पहिचान गरियो, जसले १७९८ को अन्त्यको समयमा सुरु भई छयालीस वर्षसम्म निर्मित भइसकेको मन्दिरमा, ठीक छयालीस वर्षपछि, अर्थात् २२ अक्टोबर १८४४ मा, दिव्यता अचानक प्रवेश गर्नुहुने प्रकटतालाई वर्णन गर्दछ।

के तिमीहरूलाई थाहा छैन कि तिमीहरू परमेश्वरका मन्दिर हो, र परमेश्वरको आत्मा तिमीहरूमा वास गर्नुहुन्छ? यदि कसैले परमेश्वरको मन्दिरलाई अशुद्ध पार्छ भने, परमेश्वरले त्यसलाई नष्ट गर्नुहुनेछ; किनकि परमेश्वरको मन्दिर पवित्र छ, र त्यो मन्दिर तिमीहरू हो। १ कोरिन्थी ३:१६, १७।

२२ अक्टोबर, १८४४ मा, “प्रत्याक्षीकरण” को दर्शनसँग सहमत हुँदै, हबक्कूकले प्रभु आफ्ना पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ भनी पहिचान गरे। उहाँले पच्चीस सय बीस वर्षसम्म ध्वस्त पारिएको र कुल्चीमिल्ची पारिएको मन्दिरलाई छयालीस वर्षमा पुनः खडा गर्नुभयो।

अनि त्यसलाई यसो भन्दै भन, सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, हेर, त्यो मानिस जसको नाउँ BRANCH हो; ऊ आफ्नै स्थानबाट उम्रनेछ, र उसले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ। हो, उसैले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ; र उसैले महिमा धारण गर्नेछ, र आफ्नो सिंहासनमा बसी शासन गर्नेछ; अनि ऊ आफ्नो सिंहासनमा एक पूजाहारी हुनेछ; र शान्तिको परामर्श ती दुवैका बीचमा हुनेछ। अनि ती मुकुटहरू हेलेम, टोबियाह, येदायाह, र सपन्याहका छोरा हेनका निम्ति, परमप्रभुको मन्दिरमा एक स्मरणको निम्ति रहनेछन्। अनि जो टाढा छन्, तिनीहरू आउनेछन् र परमप्रभुको मन्दिरमा निर्माण गर्नेछन्, र तिमीहरूले जान्नेछौ कि सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई तिमीहरूका पठाउनुभएको छ। अनि यो त्यसबेला हुनेछ, यदि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वचनलाई लगनका साथ पालन गर्थे भने। जकरिया ६:१२-१५।

यूहन्ना २:२० मा, ख्रीष्टले मन्दिर शुद्ध गर्नुभएपछि—जुन, सिस्टर ह्वाइटका अनुसार, मलाकी अध्याय तीनको एउटा परिपूर्ति थियो, जसरी २२ अक्टोबर १८४४ पनि थियो—करारका सन्देशवाहक अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो।

येशूले तिनीहरूलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “यस मन्दिरलाई भत्काओ, र म यसलाई तीन दिनमा फेरि उठाउनेछु।” तब यहूदीहरूले भने, “यस मन्दिरको निर्माणमा छयालीस वर्ष लाग्यो, र के तिमी यसलाई तीन दिनमा फेरि उठाउनेछौ?” तर उहाँले आफ्नो शरीररूपी मन्दिरको विषयमा बोल्नुभएको थियो। यूहन्ना २:१९-२०।

मलाकी अध्याय ३ को परिपूर्ति गर्दै, ख्रीष्ट अचानक आफ्ना मन्दिरमा आउनुभयो जब उहाँले यूहन्ना अध्याय २ मा आफ्नो सेवकाइको प्रारम्भमा मन्दिरलाई शुद्ध पार्नुभयो, जसले २२ अक्टोबर, १८४४ को प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। यूहन्ना अध्याय २ मा ख्रीष्टद्वारा गरिएको मन्दिर-शुद्धीकरण, तथा २२ अक्टोबर, १८४४, मलाकी अध्याय ३ को परिपूर्ति थिए। यूहन्ना अध्याय TWO र पद TWENTY मा, हामीलाई जानकारी गराइन्छ कि मानवीय मन्दिर छयालीस वर्षमा निर्माण गरिएको थियो, र दैवी मन्दिर तीन दिनमा उठाइयो। मानवीय मन्दिर केवल त्यतिबेला हबक्कूकको “पवित्र मन्दिर” बन्छ जब दैवत्व अचानक त्यसमा आउँछ, जसरी २२ अक्टोबर, १८४४ मा भयो, किनकि दैवत्व मानवतासँग संयुक्त हुँदा पाप गर्दैन। शिनारका दुई महान् नदीहरूको दर्शनहरूले मानवता दैवत्वसँग संयुक्त हुँदा पाप गर्दैन भन्ने सत्यको प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

हामी अर्को लेखमा दानिएल अध्याय एघारको चालीसौँ पदको हाम्रो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौं।

तिमीहरू पनि जीवित ढुङ्गाहरूझैँ आत्मिक घर, पवित्र पुजारीवर्गको रूपमा निर्माण भइरहेका छौ, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदानहरू चढाओ। १ पत्रुस २:५।